

mooi gerestaureerd pand en een klooster met een kerk eraan. Alles doet tamelijk Oostenrijks aan, de kleuren van de huizen toch. Even later rijden we een private weg op en komen we aan een mooi roze huis met een fantastisch terras. Ik krijg de kamer van de dochter toegewezen, een ruime mooie kamer met een heerlijk zacht bed. Even later zitten we gezellig samen met een glas rode wijn, of beter een fles rode wijn, op het terras te keuvelen en is het leven goed.

Maandag 17 juni is het mijn officiële dag. Bezoek aan Krapina, de bibliotheek en de burgemeester. Eerste indruk van de stad is ook hier de relatieve rust en het tragere tempo dat hier overall heerst. Geen druk verkeer, veel gaat te voet. Eerst bezoeken we het kabinet van de burgemeester. Hij is pas sinds begin deze week in functie na de verkiezingen van vorige maand. Heel officieel word ik ontvangen in de ontvangstzaal, er zijn ook twee reporters bij van de lokale radio. Enige plichtplegingen verder overhandig ik hem een dvd over Tielt-Winge en ook een handgemaakt 'glasraam', misschien niet zo mooi maar wel handig om bij te hebben als officieel presentje. Ik maak hem ook warm voor de stad Leuven, gelukkig heb ik enkele Engelstalige brochures bij, met een prachtige foto van het stadhuis. De tien Engelstalige Kuifjestrups die ik bij heb voor de bibliotheek, verwisselen ook van eigenaar. Even mag ik ook nog het bureau van de burgemeester bewonderen waar een mooie muurschildering onder het stucwerk gevonden werd. Nadien gaat het richting bibliotheek. Ik herken veel van de foto's uit de tentoonstelling over onze bibliotheek. Indruk: gezellig en levendig. Ik woon er een voorstelling voor kinderen bij van de laatste kleuterklas. De bibliotheekmedewerkers Milenka en 'small' Vesna, dat laatste om een onderscheid te maken met de andere Vesna in de bibliotheek. Ze schreven het toneeltje zelf en de bedoeling is om de kinderen met zorg te leren omgaan met boeken uit de bibliotheek. Op het einde deel ik de Belgische snoepjes uit die ik bij heb en er wordt wat afgesmikkeld. Op het einde trakteren ze mij op een Kroatisch kinderliedje, buiten op de trappen van de bib. Nadien gaan we naar een klooster van Fransiscanermonniken die blijkbaar incunabels in hun bibliotheek hebben zitten. Een oude monnik laat ons binnen en troont ons mee naar de bibliotheek. Er staan een hele hoop oude boeken, vooral missalen denk ik, maar niets bijzonders naar mijn mening. Dan troont hij ons mee naar het kamertje ernaast. In een ijzeren kast, waarvans eerst de sleutel

zoek is, liggen inderdaad een vijftal incunabels. Hij bladert er nonchalant en zelfs een beetje bruut door, Marina, Zdravko en ik kijken elkaar verschrikt aan. Geen probleem om er zelf ook eens door te bladeren. Het oudste boek dateert ergens van rond 1470. De monnik laat alles achter, zonder terug in de kast te leggen en brengt ons terug naar de uitgang. terug in de bibliotheek zegt ze nog eerst een bezoek te willen brengen aan een bibliotheek in de buurt die nog maar een maand geleden haar deuren opende. De nieuwe bibliotheek ligt in Oroslavje en wordt gerund door een hele lieve dame die helaas geen Engels spreekt. Hier moet ik Ilse van Biblidesign niet vergeten, ik heb haar immers beloofd om uit te kijken naar nieuwigheden! In de kinderhoek zie ik iets wat me boeit, een soort schuin opstaand rek zodat de boekjes niet zo snel vallen als kinderen er doorgaan. Ook bij de volwassenen is alles prima afgewerkt. Als ik vraag welke firma dit fijne werk geleverd heeft, krijg ik een treurig verhaal te horen. Het werd allemaal gemaakt door een vader wiens 17-jarige dochter 5 jaar geleden plots gestorven is. Het kind was zo verzot op lezen en naar de bibliotheek komen, dat de vader de volledige inrichting van de bib op zich heeft genomen. De man heeft het duidelijk met hart en ziel gedaan, en met een enorm inzicht!

Op mijn laatste dag in Kroatië word ik opgewacht in de bib van Krapina. Alle collega's van Marina komen goeiedag zeggen en een voor een hebben ze een cadeautje bij: iets dat de kinderen gemaakt hebben tijdens een workshop, oorbelletjes voor mij die zelf gemaakt werden, aardbeien, kersen. Van Marina krijg ik nog een boek dat ze zelf geschreven heeft en dat haar dochter Petra geïllustreerd heeft. Ik begin onder al die hartelijkheid toch wel wat verlegen te worden. Als Marina vertrokken is naar haar vergadering benadert 'small' Vesna mij. Of ik met haar iets wil gaan drinken. Marina gaat binnen twee weken ergens anders werken en verlaat de bibliotheek van Krapina, ze wil de verantwoordelijkheid niet meer dragen. Vesna wil de relatie met de Belgische bibliotheek voortzetten, speciaal rond kinderprojecten. We wisselen e-mailadressen uit om in contact te blijven. Tijdens de rit naar de luchthaven wisselen we nog wat van gedachten en van mailadressen. Ik moet van haar absoluut nog eens terugkomen. We zullen zien, eerst wil ik nu wat afkoelen in België en iedereen terug zien. Het zonnetje zit mee in mijn valies!

Kathleen Dubois, bibliothecaris Tielt-Winge

Verslag van een bezoek aan een zusterbibliotheek

Kroatië - 13-17 juni 2013

Volgende maand doet Kroatië zijn intrede in de Europese Unie en dat is al van op het vliegtuig te zien. Ik deel mijn duoplaats met een ambtenaar die naar een congres gaat die de intrede van Kroatië in de Europese Unie voorbereidt. Dat weet ik omdat ik stiekem af en toe mee in zijn papieren kijk.

Als het lawaaiige propellervliegtuig zijn landing inzet, ziet het land dat ik ga bezoeken er veelbelovend uit. In ieder geval fijn weer en 23 graden.

Nadat Marina en ik elkaar gevonden en uitbundig begroet hebben komen we buiten. Wat dan meteen opvalt is de relatieve kalmte, niets van het drukke jagen, van af en aanrijdende auto's en taxi's, dat een luchthaven gewoonlijk met zich meebrengt. Ook onderweg in de auto van Marina, valt mij vooral de rust op de weg op, heerlijk gewoon! We rijden eerst naar een soort Bokrijk, naar Kumrovec, Marina's vader heeft er begin jaren zeventig het dorp waar Tito is geboren, opgekocht en er een museum van gemaakt. Na een late lunch rijden we naar het huis van Marina. Eerst komen we door een klein dorpje dat er heel schoon uit ziet. Met schoon bedoel ik dus proper. Ik krijg tegelijk ook een glimp van de plaatselijke bib te zien in een waanzinnig